

[Justitsministeren.]

folketingsbeslutning, og jeg afgiver den erklæring på regeringens vegne, at politiets efterretningstjenestes virksomhed fremover vil blive administreret efter de retningslinjer, jeg her har tilkendegivet.

K. Axel Nielsen: Som det ærede medlem fru Else-Merete Ross rigtigt citerede fra min tale ved første behandling, inddelte jeg dem, der lægger efterretningstjenesten for had, i 2 grupper: der er femtekolonnefolkene og så de andre. Jeg ved ikke, om det ærede medlem fru Else-Merete Ross hører ind under den sidste af de grupper; det afhænger af, om hun søger at lægge efterretningstjenesten for had. Den omstændighed, at det ærede medlem ikke ønsker efterretningstjenesten afskaffet, tyder på, at hun ikke kan falde ind under denne gruppe.

Det ærede medlem har altså argumenteret ud fra en urigtig opfattelse af, hvad jeg har sagt. Det ærede medlem har formentlig ingen grund til at føle sig ramt af min karakteristik af de to i min tale nævnte grupper. Det var vist ikke med urette, jeg under en privat samtale anbefalede det ærede medlem at læse min tale endnu en gang; kun skade, at jeg vist nu må anbefale det ærede medlem at læse den tredje gang.

Skræppenborg-Nielsen: Desværre er jeg ikke i den situation, at jeg kan takke for tilslutningen til det af mit parti fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af politiets efterretningstjenestes virksomhed. Det er der så ikke noget at gøre ved.

Jeg har imidlertid et par bemærkninger til det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, der hævdede, at der var ikke stor sandsynlighed for, at der i det udvalg, der nu nedsættes af regeringen, bliver store divergencer mellem udvalget og den højtærede justitsminister; skulle disse divergencer mod al forventning alligevel fremkomme, måtte regeringen afgøre, om kontroludvalget skulle fortsætte, eller man skulle have et nyt kontroludvalg. Det er muligt, at jeg misforstår situationen, men når det nu meget kraftigt og klart i betænkningen præciseres, at det

stadig væk er landets justitsminister, der har det parlamentariske ansvar i kraft af sin stilling også for politiets efterretningstjenestes virksomhed, og tænker man sig så den situation, at der bliver nedsat et udvalg, som på ganske afgørende områder ikke vil følge den hidtilgældende praksis inden for efterretningstjenesten, og justitsministeren får underretning om dette udvalgs indstilling, sker der så alligevel ikke det, at udvalget ikke kan få det gennemført, som det faktisk gerne ville have gennemført? Jeg tror det.

Når det er sådan, at det i sidste instans er regeringen, der afgør, om et kontroludvalg skal fortsætte eller ej, har jeg ikke meget tilovers for et sådant kontroludvalg. Bevares, hvis vi kan få 4 folk til bare at følge efter, til bare at sige ja til alt det, der hidtil er foregået, er tingene jo i orden, så foreligger godkendelsen, og så er der bare sket ingenting.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke et øjeblik på, at det udvalg, der nu nedsættes, vil få større tillid i befolkningen. Jeg tror det ikke. Det ville være rart, hvis det fik det, men jeg tror det som sagt ikke.

Det ærede medlem hr. Thestrup gav udtryk for, at der efter det ærede medlems opfattelse ikke var fornødent grundlag for den kritik, der har været rejst mod politiets efterretningstjeneste. Vi er ganske uenige.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross sagde bl. a., at det var helt givet, at en sanering nu vil finde sted, når udvalget nedsættes. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst givet ved, at vi får dette udvalg nedsat.

Man afviser altså det af os fremsatte forslag. Man afviser det, som vort forslag gik ud på, nemlig kritisk at undersøge efterretningstjenestens virksomhed, og man afviser en undersøgelse af karakteren og omfanget af efterretningstjenestens kartotek.

Jeg har til sidst et enkelt spørgsmål til den højtærede justitsminister; det er muligt, at det er meget svært for justitsministeren at svare på det, men alligevel vil jeg gerne stille det: hvor mange gange har det eksisterende materiale i efterretningstjenesten dannet grundlaget for retsforfølgelse med efterfølgende straf for overtrædelse af straffelovens bestemmelser? Jeg tænker her særligt på straffelovens kapitel 12 og 13.